

Για τον σιδηρόδρομο στην Πελοπόννησο

2024/03/19 07:01 στην κατηγορία ΓΝΩΜΗ

Η τραγωδία στα Τέμπε και όλα όσα εξοργιστικά και απαράδεκτα τη συνοδεύουν, δεν πρέπει ποτέ να οδηγήσουν στην εγκατάλειψη της προσπάθειας εκσυγχρονισμού, ανάπτυξης και επέκτασης του σιδηροδρόμου στην πατρίδα μας. Το αντίθετο μάλιστα.

Ιδιαίτερα τώρα, που στην Ευρώπη η ανάπτυξη του σιδηροδρόμου αποτελεί συγκοινωνιακή προτεραιότητα, για λόγους που συνδέονται με το περιβάλλον, την οικονομία ή την επίλυση του κυκλοφορικού προβλήματος, η προσπάθεια πρέπει να ενταθεί στον τόπο μας, αφού μάλιστα διατίθενται και οι αναγκαίοι προς τούτο ευρωπαϊκοί πόροι.

Δυστυχώς, όμως, για την Πελοπόννησο **δεν υπάρχει συγκεκριμένη πολιτική και προγραμματισμός** (με εξαίρεση τον προαστιακό προς Πάτρα) για τη συντήρηση, τον εκσυγχρονισμό και την επαναλειτουργία της ιστορικής και διαχρονικά πολύτιμης σιδηροδρομικής γραμμής, που έπαψε να λειτουργεί εδώ και πάνω από μια δεκαετία, αφού στο μεταξύ έχουν διατεθεί πολλές δεκάδες εκατομμυρίων ευρώ για τη συντήρηση του δικτύου της και το σχετικό εκσυγχρονισμό του.

Σήμερα, την εξοργιστικά απαράδεκτη κατάσταση δείχνουν οι ρημαγμένοι σταθμοί (υποτίθεται προστατευόμενα κτίρια), τα παρατημένα μηχανοστάσια, οι συλημένες γραμμές και γενικά ένας σιδηροδρομικός πλούτος γεμάτος ιστορία, ομορφιά και

παράδοση, που έχει εγκαταλειφθεί στην απαξίωση, τις κλοπές και την καταστροφή.

Η αλήθεια είναι πως έγινε τα τελευταία δύο χρόνια σημαντική προσπάθεια από την Περιφέρεια, με τη συνδρομή πολλών φορέων, επαναλειτουργίας της γραμμής από Κόρινθο μέχρι Ναύπλιο (γραμμή αρχαιολογικών χώρων), με την έγκριση από την ΕΕ (Επιτροπή Παρακολούθησης στην Αρεόπολη) και την εγγραφή των αναγκαίων πόρων.

Και λοιπόν; Άγονες συσκέψεις επί συσκέψεων στο Υπουργείο Μεταφορών, συστηματική κωλυσιεργία από τον ΟΣΕ, αλλά και ασυνεννοησία εντός του οργανισμού, που μαζί με τα γνωστά έωλα επιχειρήματα για τις επιπτώσεις στη λειτουργία του αυτοκινητόδρομου και όχι μόνο, έχουν οδηγήσει στη γνωστή στασιμότητα.

Νομίζω πως ο χρόνος είναι ο κατάλληλος για να υπάρξει γενική κινητοποίηση στην Πελοπόννησο, από βουλευτές, αυτοδιοίκηση, επιμελητήρια και άλλους φορείς για την επαναλειτουργία του τρένου, που είναι το σημαντικότερο έργο, **το έργο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ σημασίας για την Πελοπόννησο.**

Η τουριστική εξέλιξη, η ανάπτυξη λιμανιών και βιομηχανικών περιοχών, το ξαναζωντάνεμα ολόκληρων περιοχών, η περιβαλλοντική προστασία, η απόδειξη σεβασμού στην ιστορία του τόπου μας, συνδέονται με την επαναλειτουργία του τρένου στο Μοριά.

Πόροι υπάρχουν για τον εκσυγχρονισμό της υποδομής και μπορεί να αναζητηθούν από το ΕΣΠΑ και τη “δίκαιη μετάβαση”.

Όσον αφορά στη λειτουργία του τρένου υπάρχουν τα 50 εκατομμύρια ευρώ, που υποστηρίζουν τις άγονες σιδηροδρομικές γραμμές, από τα οποία προφανώς και η Πελοπόννησος δικαιούται μέρος, μαζί με την οικονομική συνδρομή (συμβολική έστω) Δήμων και των δύο Περιφερειών.

Το ζητούμενο είναι η πολιτική βούληση, που πρέπει να εκφρασθεί με τον κατάλληλο σχεδιασμό, στο τεχνικό και οικονομικό επίπεδο, όπως και με το αναγκαίο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, μαζί με την πλήρη αναδιοργάνωση του ΟΣΕ.

Η επαναλειτουργία του τρένου στην Πελοπόννησο πρέπει να αποτελέσει το μεγάλο στόχο και, όπως όλοι οι μεγάλοι στόχοι, για να υλοποιηθούν, απαιτούνται αγωνιστικότητα, συνεργασία, σοβαρή τεκμηρίωση και κινητοποίηση.

Παναγιώτης Ε. Νίκας,

τέως Περιφερειάρχης Πελοποννήσου,

αναδημοσίευση από την “Ελευθερία”